Anul al 54-lea 16 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate 6 lei 16 Pagini Nr. 270 Vineri 1 Octombrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALA a „ASOCIAŢIUNII" SIBIU

BIBLIOTECA CENTRALA SIBIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Valul crescând al indezirabililor

Sub acest titlu, marea publicaţiune „Revue des deux mondes" face următoarele consideraţiuni pe cât de interesante pe atât de oportune, în fruntea ultimului său număr :

„In toate timpurile, Franţa a practicat în mod larg ospitalitatea. Ea s'a arătat primitoare cu aceia cari, din cauza nenorocirii războaelor civile, erau constrânşi să caute un adăpost în afară de ţara lor natală. Ea este prin firea ei generoasă şi spectacolul mizeriei altuia găseşte uşor drumul inimii sale... Dar ea nu trebue s'ajungă să se căiască de aceasta... Cum credeţi că i-au răspuns aceia cari beneficiau de o asemenea primire ? Vă închipuiţi că în schimb ei s'au întrecut, printr'o atitudine demnă şi recunoscătoare, să uşureze pe cât posibil povara cu care încărcau Franţa ? Ca s'o credeţi, ar trebui să nu fi deschis un ziar de mai multe luni... Pe când discreţiunea cea mai elementară le interzicea să se amestece în treburile interne ale ţării ai cărei oaspeţi sunt, ei nu se dau înapoi să-şi urmeze uneltirile lor de propagandă şi lucrează în mod activ ca să pregătească un război civil... Ceva şi mai mult. Nu numai cei cari au luat dela început drumul spre noi se dedau în deplină libertate la această lucrare de dezorganizare, dar acei pe cari i-au expulzat alte ţări, ca Anglia sau Belgia, cei pe cari nu-i vrea nimeni pentru că sunt indezirabili de drept comun, găsesc azil la noi. Şi valul creşte mereu... Să sperăm că autorităţile nu vor rămâne nepăsătoare la o necesitate atât de apăsătoare şi că vor găsi măsura ce va împăca datoria de ospitalitate cu cealaltă datorie care porunceşte : „Franţa mai presus de toate !"

Este destul să înlocuim cuvântul Franţa cu cuvântul România, ca s'avem în expunerea de mai sus situaţiunea din ţara noastră.

La fel cu Franţa, România este „prin firea ei generoasă" faţă de străinii ospitalizaţi, dar la fel ca în Franţa, cea mai mare parte din ei, nesocotind „cea mai elementară discreţiune", nepăstrând „o atitudine demnă şi recunoscătoare", îşi îngădue „în deplină libertate să se amestece în treburile interne ale ţării ai cărei oaspeţi sunt şi nu se dau înapoi să-şi urmeze uneltirile de propagandă", sprijină sau practică comunismul, pătrund în toate părţile, elimină pe români şi acaparează, se strecoară în presa deşanţată şi sediţioasă, şi şantajează pe cea constructivă şi naţionalistă, ameninţă siguranţa statului şi economia naţională.

Acestei situaţiuni inadmisibile şi primejdioase i-a dat expresiune zilele trecute ministrul industriei şi comerţului recunoscând şi proclamând necesitatea suprimării inflaţiunii de străini de după război.

Ecoul însă a răspuns : Ce-au făcut partidele politice spre a o împiedica sau înfrâna ? Au îndurat-o şi au încurajat-o !.

Când şi cine va şti şi va putea să pună de acord — cum închee, alarmată, marea revistă franceză — datoria ospitalităţii cu cealaltă datorie, care porunceşte: „România mai presus de toate" ?

BISERICA BUCUR DIN CAPITALĂ

Foto. ARH. ALEX. PETIT

Autorităţile m[illegible] in orariul de [illegible]

Cu începere dela 1 Octombr[illegible] toate autorităţile publice rei[illegible] tră în orariul de iarnă, adică [illegible] fiecare zi dela orele 7.30 [illegible] 13.30, iar în fiecare Mar[illegible] Vineri dela orele 16 la 1[illegible] doua zi după Duminici şi să[illegible]

Vizita g[illegible] în [illegible]

Generalul G[illegible] relui stat maj[illegible] al armatei fr[illegible] ţară la începe[illegible] brie, spre a [illegible] regale, la car[illegible] dorinţa Maje[illegible]

Până la i[illegible] lor regale, ge[illegible] însoţitorii să[illegible] reştii şi di[illegible] triale ale [illegible]

In acest [illegible] rea manev[illegible] ve, cari at[illegible] greb, d. ge[illegible] la Belgrad [illegible] pe bordul u[illegible] va călători i[illegible] Turnu Severi[illegible] un monitor d[illegible] noastre.

La îmbarcar[illegible] armatei francez[illegible] salutat de o de[illegible] române compus[illegible] G. Rozin, lt.-colo[illegible] descu şi căpitan [illegible] marele Stat Major, [illegible] ca în acest scop la [illegible]

La T.-Severin, ge[illegible] melin va fi primit d[illegible] Sichitiu, şeful marel[illegible] jor român, general C[illegible] mandantul corpului 7 [illegible] autorităţile civile şi m[illegible]

Noi condamnări la mo[illegible] excluderi şi destituiri in [illegible]

Moscova, 28 (Rador). — Plenul partidului comunist din republica sovietică a Armeniei a destituit şi exclus din partid pe preşedintele comisarilor poporului, Guloian, pe comisarul poporului la agricultură, Gumedin, pe primul secretar al comitetului partidului, Amatun şi pe secretarul adjunct, Akopov.

Ei sunt acuzaţi de complicitate cu naţionaliştii armeni şi în deosebi de a fi protejat bandele de teroriştii naţionalişti înarmaţi, care au asasinat în regiunea Stepanabad 18 kolkhozieni, în timp de opt luni, profitând de o impunitate totală din partea autorităţilor.

„Leningradskaia Pravda" din 26 Sepembrie anunţă [illegible] membri ai unei bande [illegible] revoluţionare au fost con[illegible]nati la moarte la Staraia Rus[illegible] fiind acuzaţi de a fi distrus 6[illegible] mii tone grâu.

Ziarul „Krasnaia Karelia" anunţă deasemeni în numărul din 26 Septembrie că opt persoane, care s'au dedat la acte de sabotaj în regiunea Pudoje, au fost condamnate la moarte. Pe de altă parte, ziarele din Rostov anunţă condamnarea la moarte a patru funcţionari din administraţia înmagazinării recoltei din regiunea Aramvir, care au săvârşit deasemeni acte de sabotaj.

Arginţii lui Iuda

de EM. HAGI MOSCO

Tineret comunist la noi ? Glumă fără temei; aţâţări de ale „dreptei". — Fascism cârmuitor ? Fără îndoială că da. Dovada ? Procesul elevilor de liceu din Hotin, judecat la Cernăuţi de un tribunal militar, care a osândit la închisoare pe 26 dintre aceşti mucenici în găoace ai umanitarismului ! Iată ce vom ceti în foile care îndrăgesc, până la sugrumare, iubirea aproapelui.

Acolo, la Cernăuţi, a fost înăbuşită (!) libertatea de gândire (?) a 55 de elevi şi de eleve de liceu între 16-20 de ani şi a câtorva studenţi şi studente, unii dintre ei fugiţi peste Nistru pentru a se adăposti sub aripa ocrotitoare a dreptăţii sovietice. Căpetenia lor : studentul evreu Krivoiu Şulim, în clipele de faţă pensionar al statului la... penitenciarul Doftana, unde îşi rumegă pedeapsa luată vinovat de agitaţii comuniste. Un mic adaos : din cei 55, 51 SUNT EVREI. Prin urmare, iarăş întrebarea fără răspuns: „De ce evreii ?".

Aceşti tineri oropsiţi ai soartei (?), necăjiţi ai vieţii (?) — unii îmbrăcaţi şi întreţinuţi în şcoală fără plată, alţii fii de bogătaşi — nu doreau altceva decât, dărâmarea bisericii creştine, spânzurarea preoţilor, pregătirea răscoalei roşii pentru răsturnarea stării burgheze. Program de partid în pecetea însângerată a Kominternului din Moscova. De altfel, aceşti „antifascişti" au mărturisit că făceau parte din U. T. C., adică „Uniunea tineretului comunist" şi că alcătuiau gruparea „şcolarul roşu", după chipul şi asemănarea „pionerilor roşii" din Komsomolul sovietic.

Aceste suflete otrăvite de timpuriu cu microbul comunist oglindesc, minunat, pedagogia sovietică. Pedagogul rus, — potrivit destăinuirilor dintr'un articol din „Realitatea Ilustrată" prin care se preamărea învăţământul sovietic — nu face ca la noi unde „copiii studiază multe lucruri de care n'au căutuşi de puţin nevoe în viaţă, pe când în Rusia, învăţământul este strâns legat de viitorul lor". Acolo, bunăoară : „pentru istorie se neglijează cu desăvârşire numele regilor, războaielor şi al diferitelor date. Numai revoluţia

(Continuare in pag. 2-a)

Soldaţi japonezi observând bombardarea Shanghaiului în împrejurimile acestui oraş

24629.

Italia şi Germania sunt pacifiste

Declaraţiile celor doi şefi de guverne la Berlin

Berlin, 28 (Rador). — *La ora 18 şi 45 d-nii Mussolini şi Hitler şi-au făcut intrarea triumfală pe câmpul lui Mai, unde se strânseseră sute de mii de oameni cari au primit pe Fuehrer şi pe Duce cu aclamaţii frenetice, ce au durat mai multe minute.*

După ce d. Goebbels, ministrul Propagandei, a anunţat că aproape trei milioane de oameni sunt adunaţi pe câmpul lui Mai şi în împrejurimi pentru a asculta cuvintele celor doi stegari ai redeşteptării Europei, a arătat că poporul german exprimă adânca sa gratitudine pentru vizita pe care i-o face Ducele, reprezentantul poporului italian, amic încercat în vremuri turburi.

Declaraţiile cancelarului Hitler

Cancelarul Hitler, luând cuvântul, a declarat între altele :

Ziua aceasta vede manifestându-se două popoare, cari doresc sincer să asigure popoarelor lor pacea, dar o pace „care nu e simbria renunţării şi laşităţii, ci rezultatul voinţei de a garanta, în deplină conştiinţă a responsabilităţilor noastre, valorile naţionale, morale şi fizice şi tot ceace constitue miezul culturii noastre". Nici un popor nu doreşte atât de mult pacea ca Germania. Inainte de venirea la putere a naţional-socialismului, Germania trăise 15 ani de continue presiuni şi supresiuni, de mizerii materiale şi mentale. In acea perioadă de grele încercări, mai cu seamă Italia a fost aceea care nu a participat la umilirea Reichului. Italia fascistă a dat dovadă de o largă înţelegere a nevoilor Germaniei, tot aşa precum dela venirea la conducerea ţării a regimului naţional-socialist ea a dat dovadă de o largă înţelegere a ideilor şi doctrinelor, cari conduc actuala Germanie.

Azi această comunitate între cele două ţări este nu numai de idei ci şi de acţiune. Această comunitate este spre fericirea epocii noastre şi a lumii întregi, azi când tendinţele de distrugere şi deformare sunt active aproape pretutindeni. Forţa celor două imperii — german şi italian — constitue o garanţie solidă a menţinerii unei Europe care păstrează încă noţiunea misiunii sale culturale şi care nu este dispusă să devină victima forţelor distrugătoare. Cele două regimuri naţionale şi autoritare au găsit calea unei uniuni bazate pe o comunitate de interese temeinice tocmai atunci când ideile unei internaţionale democratice şi socialiste nu se manifestă decât prin demonstraţii de ură şi distrugere.

Orice încercare de a se distruge această comunitate a celor două popoare — german şi italian — prin intrigi şi calomnii se va frânge graţie voinţei a 115 milioane oameni cari azi manifestă prin glasurile şi voinţa noastră, a terminat d. Hitler.

Declaraţiile d-lui Mussolini

D. Mussolini este primit cu aplauze cari par că nu vor să se mai termine. De pretutindeni se strigă „Duce, Duce". D. Mussolini pare adânc mişcat, şi ţine să arate dela început copleşitoarea emoţie care l-a cuprins. Ducele continuă apoi :

Vizita mea nu trebue să fie considerată pe acelaşi plan cu vizitele politice şi diplomatice obişnuite. FAPTUL CA AM VENIT IN GERMANIA NU INSEMNEAZA CA MAINE MA VOI DUCE IN ALTA PARTE. Am venit în Germania nu numai ca şef al guvernului italian ci mai cu seamă ca şef al revoluţiei naţionale italiene, căci am ţinut să dau mărturie a solidarităţii făţişe şi hotărîte cu revoluţia voastră. Amândouă au acelaşi ţel: unitatea şi mărirea popoarelor noastre. Fascismul şi nazismul sunt două manifestări ale acelui paralelism de poziţii istorice ce uneşte viaţa celor două naţiuni ale noastre, trezite la unitate naţională în cursul aceluiaşi secol şi prin aceiaşi acţiune.

Călătoria mea în Germania nu are scopuri ascunse. Aci nu se uneltesţe nimic pentru a fărâmiţa Europa, şi aşa destul de fărâmiţată. Reafirmarea solemnă a existenţei şi solidarităţii axei Roma-Berlin nu este îndreptată contra altor state căci noi — naziştii şi fascişti — noi vrem pacea şi suntem oricând gata să luptăm şi acţionăm pentru pace, pentru o pace adevărată şi rodnică, care să nu ignoreze şi să rezolve problemele puse de viaţa în comun a popoarelor.

„Tuturor acelora cari se întrebă cu îngrijorare în lumea întreagă ce va putea eşi din întrevederea dela Berlin, — pace sau război ? — Fuehrerul şi cu mine, noi le putem răspunde împreună cu voce puternică : PACE".

Noua Germanie — puternică, cu drept cuvânt mândră, pacifică — este un element fundamental al vieţii europene. Cred că motivul a numeroase neînţelegeri şi bănueli între popoare este necunoştinţa în care se află cei responsabili de realităţile noi cari se formează. Viaţa popoarelor, ca şi a indivizilor, nu este statică ci în continuă transformare. A judeca un popor de azi cu datele de acum 20 sau 50 de ani este o greşeală care poate fi fatală. Este greşeala ce se comite adesea faţă de Italia. Dacă revoluţiile naţionale din Germania şi Italia ar fi mai bine cunoscute, numeroase prejudecăţi ar dispare, numeroase polemici n'ar mai avea nici un rost.

„Nazismul şi fascismul nu numai că au pretutindeni acelaş duşman servind acelaş stăpân : a treia internaţională ; ele au şi în comun mai multe concepţii de viaţă şi de devenire istorică. Amândouă cred în forţa voinţei ca forţă determinantă în viaţa popoarelor şi resping materialismul istoric. Amândouă preamăresc munca în numeroasele sale manifestări ca o dovadă a nobleţii omului. Amândouă se bazează pe tineret cărora le arată virtuţile ce se află în disciplină, curaj, stăruinţă, dragoste pentru ţară şi în dispreţul pentru viaţa comodă.

Germania şi Italia urmează o cale comună şi în domeniul autarhiei economice: fără independenţa economică însăşi autonomia politică a unei naţiuni este compromisă şi un popor cu deosebită capacitate militară poate fi îngenunchiat de o blocadă economică.

Atunci când 52 de state au aplicat sancţiuni economice contra Italiei s'a evidenţiat pentru prima dată necesitatea unei solidarităţi între Germania nazistă şi Italia fascistă. Axa Roma-Berlin, născută în toamna anului 1935, a funcţionat splendid apropiind tot mai mult cele două popoare ale noastre.

(Continuare in pag. 2-a)

Grevă la o mare uzină din Nantes

Paris, 28 (Rador). — *Lucrătorii şi fochiştii unei mari uzine din Nantes, în număr de 1000 au declarat grevă, deoarece direcţiunea uzinelor a refuzat să concedieze doi lucrători, cari s'au bătut cu un alt lucrător.*

Primii doi lucrători fac parte dintr'un sindicat profesional, iar celălalt este membru al Confederaţiei generale a muncii.

—xox○xox—

Numeroase perchiziţii la Paris

Paris, 28 (Rador). - In cursul dimineţii, poliţia a făcut 42 perchiziţii la domiciliile mai multor extremişti, în legătură cu recentele atentate teroriste dela Paris.

Cu acest prilej au fost confiscate numeroase documente la a căror cercetare se procedează acum.

FILME

— Ce plăcere! Dacă nu mă înşel, nu ne-am văzut dela demobilizare.

— Exact. Nu ne-am înapoiat din Moldova în acelaş tren?

— Trei zile până la Bucureşti!

— Şi la Chitila, când credeam că am ajuns,, trimişi la Turnu-Măgurele.

— Pentru deparazitare.

— Şi pentru cercetări în listele acelora cari ceruse intrarea în război alături de Aliaţi şi pentru retrimiterea peste Siret a celor găsiţi în ele. . Cum au trecut anii!.. Dar înainte de a-ţi spune ce m'aduce la fostul camarad, explică-mi ceva, care m'a mirat când am intrat.... Dincolo, aşteaptă câteva persoane

— Clienţii mei.

— De sigur... Dar unii stau pe scaune, iar alţii sunt în picioare, în faţa unui gramofon în funcţiune.

— Da.

— Ii distrează până le vine rândul?

— Nu. Le spune, tocmai din contra, că nu le va veni rândul niciodată.

— Mărturisesc că nu pricep.

— Şi cu toate acestea, este foarte simplu. Eu nu primesc de cât clienţi cu procese de pledat, şi de pledat numai în sala de şedinţă, nu şi în camera de chibzuire Eu nu întru la nici o autoritate; nu mă vei crede când îţi voi spune că nu cunosc sediile unora dintre ministere. Totuş, se apelează la mine pentru intervenţii de toate felurile, şi sunt silit să spun tuturor că nu-i pot servi, să le explic de ce, şi de multe ori să-i conduc spre uşă din cauza insistenţelor. Inţelegi cât timp pierdut în paguba clienţilor şi a proceselor, câtă enervare. După multă gândire, m'am oprit la soluţia pe care o cunoşti. Dacă ştii alta mai bună, sunt gata s'o prefer. Am reprodus pe o placă următoarea declaraţie: „Nu mă ocup cu intervenţii de nici un fel. Nu primesc de cât procese. Salutare". Scurt, clar, precis şi politicos — nu? Femeea care ţi-a deschis este instruită astfel, în cât, după ce întreabă pe cei veniţi, dacă au procese sau altceva, anunţă numai pe cei din prima categorie şi dă drumul gramofonului în faţa celor din a doua categorie. De sigur că aceştia nu se consideră distraţi — dar nici eu nu mai sunt distrat.

Don José

SCRISORI DIN LONDRA

CHINA ŞI EUROPA

de AUGUR

Londra, Septembrie

Din punct de vedere al viitorului Europei, dar şi din acela al popoarelor de rasă albă, ce se petrece în China e de un interes mai mare decât incidentele, adevărate sau plăzmuite, al căror teatru este Mediterana. Un diplomat japonez ne-a spus liniştit: „China se va retrage din Liga Naţiunilor".

Fraza aceasta cuprinde un program întreg. Desvălue, deasemenea, motivul războiului în China. Japonezii socotesc că a venit vremea să înlăture înrâurirea albilor în China. Caută să rezerve numai pentru ei bogăţiile naturale ale imperiului ceresc. Japonia, mai ales, vrea să aibă ferul şi cărbunele chinez, precum şi orezul şi celelalte produse ale agriculturii, astfel ca massele, întrebuinţate în industria Japoniei, să se poată sătura. China trebue să ajungă rezervorul care să absoarbă aproape întreaga producţie a industriilor japoneze.

Planul acesta nu-i un secret pentru nimeni, afară doar pentru diplomaţii cari trăiesc parcă în nori. Planul acesta e diametral opus intereselor naţiunilor, care populează Europa şi America de Nord.

In mod logic, Europa întreagă şi cu ea Statele-Unite ar fi trebuit să alcătuiască, de multă vreme, un front comun, ca să reziste cuceririi pieţii materiilor prime din China de japonezi. Dar aceasta nu s'a întâmplat şi puterile europene, mai ales Germania, sunt favorabile politicii japoneze în Asia. Antagonismele, care împart Europa în tabere inamice, slujesc interesele Japoniei, paralizând sforţarea obştească.

Totuşi, acest argument nu ajunge ca să explice succesul agresiunii japoneze. Mai este ceva. De câtva timp, fără ca opinia publică să-şi dea seama, Europa şi Statele-Unite socoteau că incumbă, în primul rând Rusiei, apărarea intereselor comune în China. Constatarea e curioasă, dar perfect de îndreptăţită, căci bolşevicii din Moscova îşi luaseră de câţiva ani, în ochii europenilor şi americanilor, rolul de apărători ai patrimoniului rasei albe în Extremul-Oreint.

Putem arăta exact clipa în care această idee a misiunii Rusiei în Asia s'a înfipt cu tărie în spirite. Aceasta s'a întâmplat acum vreo doi ani, când d. Litvinov a vizitat Washington-ul. Comisarul afacerilor străine a vorbit, cu acest prilej, cu multă tărie. A expus ce a făcut Rusia ca să creeze pe Pacific o armată puternică. Kremlinul n'a şovăit să facă mari jertfe, ca să procure generalilor săi toate mijloacele moderne la graniţele Manciuriei. S'a creat atunci impresia că la cea mai mică mişcare agresivă a japonezilor pe continentul asiatic, sute de avioane ruse îşi vor lua sborul ca să distrugă Tokio şi celelalte cetăţi ale Japoniei.

Deci, Rusia veghea. Dar azi, vedem că ea nu reacţionează când în jurul ei casa e incendiată. Japonia a năpădit China şi Rusia nu s'a clintit. Rusia nu s'a mişcat, iar China e pe cale să se prăbuşească. Fiindcă nu poate fi vorba de o înţelegere ruso-japoneză pentru împărţirea Chinei, încheerea ce se impune inevitabil e că atitudinea pasivă a Rusiei se datoreşte unei mari slăbiciuni.

Ce s'a petrecut oare ? Americanii, cari au în Asia unul din cele mai bune servicii de informaţii, pretind că, afară de motivele de ordin de politică internă, armata din Extremul-Orient suferă din cauză că se-

(Continuare in pag. 2-a)